

KRISTEL GROENENBOOM

‘IK HOU VAN DWAZE IDEEËN’

Wat nou als er niets spannends meer gebeurt. Van die gedachte krijgt Kristel Groenenboom het Spaans benauwd. Op haar 23ste nam ze Container-service C. Groenenboom van haar vader over. ‘Ik kan lang in het gevoel blijven hangen dat ik iets verkeerd heb gedaan.’

Klopt het dat u al op uw 4de het bedrijf van uw vader over wilde nemen?

‘Haha, nou, overnemen deed ik pas op mijn 23ste hoor, maar ik wist wel dat ik hier later zou willen werken. We hebben een tijdje boven de zaak gewoond. De geur van lasrook, de mannen in hun pakken, met van die grote maskers op: het sprak enorm tot mijn verbeelding. Het was niet alleen die omgeving, het bedrijf van mijn vader; ook mijn moeder is een ras-ondernemer. Zij heeft heel lang een groothandel in kappersbenodigdheden gerund. Het was bijna logisch dat ik in dit vak terecht zou komen.’

Een familiebedrijf heeft zo z'n voor- en z'n nadelen...

‘Zeker. Het is, in alle eerlijkheid, niet altijd even makkelijk geweest. Mijn vader kan behoorlijk autoritair zijn. Als hij hier binnen-

stapte, was het toch net alsof de baas weer terug was. Hij heeft tot zijn 70ste doorgewerkt, maar deed er nog iets langer over om alles echt los te laten. Gelukkig ligt die strijd nu achter ons.’

Moest u, als jonge vrouw, sowieso uw plek niet bevechten in deze wereld?

‘Je bedoelt in die rauwe, stoere wereld van de containerbouw? Misschien wel tegenover de klanten, maar de jongens hier hebben me vrijwel onmiddellijk geaccepteerd. Er worden foute grappen gemaakt, natuurlijk, en ik denk ook wel eens: gaan ze niet te ver? Maar het zijn ook mannen die met z'n allen een halve snip-perdag opnemen om bij de begrafenis van de vrouw van één van hun collega's te kunnen zijn. Ze kopen appelflappen voor de jongen die na één keer te zijn gezakt alsnog zijn veiligheidsdiploma heeft weten te halen.’

Als u een analyse van uw sterke en zwakke kanten zou moeten maken, waar komt u dan op uit?

‘Ik vind dat iedere ondernemer een analyse moet maken van zijn *strengths*, *weaknesses*, *opportunities* en *threats*. En ja, dat heb ik mezelf dus ook afgevraagd. Ik weet waar mijn kracht ligt: als ik iets doe, ga ik er ook helemaal voor en ik zal niet snel bij de pakken neer gaan zitten. Mijn zwakte ligt op het terrein van de slechtnieuwsgesprekken, maar ja: wie zou daar géén moeite mee hebben? Het enige waar ik voor moet oppassen, is dat ik niet te lang blijf hangen in het gevoel dat ik iets verkeerd heb aangepakt. Ik hoor het mijn man voortdurend zeggen: Heb je het daar nu nóg over?’

En welke kansen liggen er voor u?

‘Voor het bedrijf: als we na de bouwvak proberen om de fabriek weer vol te krijgen, kunnen

Op de crosstrainer staan om te ontspannen. Of wandelen met de hond. 'Maar daar heb ik de laatste maanden echt geen tijd voor gehad'

we – in plaats van wachten tot de opdrachten rond zijn – meer tijd besteden aan het onderhoud. Daar boeken we al grote vooruitgang. Wat mij persoonlijk betreft is die vraag iets lastiger te beantwoorden. Ik heb gemerkt dat het schrijven – zowel de columns voor *Management Team* als mijn boek voor ondernemers – me veel bevrediging geeft. Dat geldt ook voor de interviews die ik voor radio en televisie heb gegeven. Ik zou daar graag mee doorgaan, maar ik voel me tegelijkertijd schuldig: besteed ik niet te veel aandacht aan ‘bijzaken’? Is dat niet de t van swot; is mijn ambitie op dit terrein niet een bedreiging voor het bedrijf?’

En?

‘Uiteindelijk niet, denk ik. Laatst stond er een interview met mij in *De Telegraaf*. Ik was al

bezig me te verontschuldigen, toen de bedrijfsleider me onderbrak en zei: ‘Dat is toch ook een geweldige promotie voor ons bedrijf?’ Dat is ook zo. Ik vind het gewoon lastig om die twee dingen te scheiden. Drie weken per jaar word ik er bijna toe gedwongen; dan is het bouwvakvakantie en sluiten we de zaak. Mijn man, Tom, en ik hebben twee dingen gemeen: we houden van verre reizen en dwaaze ideeën. Met dwaas bedoel ik: op de bonnefooi, zonder te veel gedoe, iets ondernemen. Onze trouwerij was in een paar maanden geregeld. De verhuizing was in een week gepiept. Ik vind het ook lastig als vriendinnen drie maanden van tevoren een afspraak willen maken. Tegelijkertijd hebben we een samengesteld gezin – mijn man heeft een dochter uit een vorig huwelijk – en moeten we dus voortdurend van alles regelen.’

En die verre reizen?

‘We kiezen om de beurt. Vorig jaar had ik voor de Transsiberië-express gekozen. Tom heeft een hoveniersbedrijf, hij wilde deze keer graag naar Borneo, vanwege de bijzondere planten en zo. We maakten een rondreis over het ene gedeelte, Kalimantan, en zouden daarna naar Sarawak gaan, maar we hadden inmiddels zoveel orang-oetans en neusapen gezien dat ik ‘s avonds voorstelde alles om te boeken en de volgende dag naar Singapore te vliegen. Het bleek een geweldige stad te zijn.’

Dus tijdens die drie weken bent u echt helemaal vrij?

‘Ehm... nee. Ik kan niet echt van mijn telefoon afblijven. Als een klant mailt, wil ik toch netjes antwoorden. Ik krijg ook sms’jes over beta-

lingen binnen. Heel handig. Mijn man vindt het soms vreselijk irritant, maar ja, ik vind het zelf nóg vervelender om bij thuiskomst een enorme achterstand in mijn correspondentie te hebben.'

Bent u, net zoals uw vader, iemand die moeilijk iets uit handen kan geven?

'Oei. Dat is waarschijnlijk wel waar. Ik lijk heel erg op hem. Ik ben net zo fanatiek, heb hetzelfde temperament. Ik ben ook voortdurend in de weer met to-do-lijstjes. Dat is mijn manier om de boel onder controle te houden. Ik heb veel last van stress. Je moet maar niet in mijn auto gaan kijken: de vloer ligt bezaaid met afgebeten nagels.'

Wat doet u dan om te ontspannen?

'We hebben thuis een crosstrainer staan! Maar goed... ik heb de laatste maanden echt geen tijd gehad om daar op te gaan zitten. Binnenkort gaan we weer op skivakantie, dus dat is ook wel een vorm van ontspanning, toch? Straks, als het iets minder druk is, zal ik echt weer iets vaker gaan sporten. Ik zet het op mijn lijstje!'

Hoe komt het eigenlijk dat u zoveel dingen wil doen?

'Tja... Misschien komt het wel doordat ik op zo'n jonge leeftijd de zaak heb overgenomen. Ik doe dit nu al acht jaar. Ik heb het geweldig naar mijn zin – en ik zou nooit meer iets anders willen – maar soms bekruipt me de gedachte: wat nu als er niets spannends meer gaat gebeuren? En: als er nog iets anders op mijn pad komt, hoe zal ik dat dan gaan combineren met mijn functie als directeur van dit bedrijf? Gelukkig heb ik een geweldig team achter me staan en ik weet ook steeds beter hoe ik het overzicht moet bewaren. Dus het komt wel goed. Ik kan er nog makkelijk iets bij hebben.'

U woont in België: zou het iets zijn om daar ook te gaan werken?

'Nee, ik houd heel erg van de Hollandse manier van zaken doen. Eigenlijk is deze combinatie perfect, want wonen in België heeft ook veel voordelen: qua kinderopvang, scholing en emancipatie zijn ze veel verder zijn dan hier. Laatst werd in Brussel een vrouw

'IK BEN NET ZO FANATIEK ALS MIJN VADER'

benoemd als directeur van Interpol, terwijl Mark Rutte bij de samenstelling van het nieuwe kabinet nog beweerde dat hij 'geen geschikte vrouwen' had kunnen vinden. Dat kan echt een stuk beter. Meer vrouwen in topfuncties. Meer vrouwelijke ondernemers. Meer meisjes in technische beroepen. Er is nog veel te bereiken, hier in Nederland.' ■

Kristel Groenenboom

- 1986** Geboren in Ridderkerk
- 1997** Verhuist naar België
- 2009** Studeert af als handelsingenieur aan de Universiteit van Antwerpen
- 2009** Neemt Containerservice C. Groenenboom van haar vader over
- 2010** Wint de Aithra Belofte Award voor de meest veelbelovende zakenvrouw van het jaar
- 2015** Treedt in het huwelijk met Tom
- 2017** 'Mag ik meneer Kristel even spreken?' verschijnt bij uitgeverij Haystack